

ninger om, at kommunerne ikke slipper ansvaret, når ting bliver udliciteret og lagt ud i private foretagender, som ønsker at tjene penge på deres ydelser, altid er rigtige. Der vil kunne være tale om, at man i nogle kommuner får en ganske stram politisk styring, et stort, ansvarsbevidst område, der arbejder for at definere krav og kriterier, vilkår og økonomi.

Men vi har set masser af eksempler på, at kommunalpolitikere har benyttet udliciteringen til at fralægge sig ansvaret, til at forringe løn- og arbejdsvilkår for de ansatte og til at forringe serviceniveauet for brugerne, og derfor er det i mange tilfælde en politisk ansvarsfralæggelse, der ligger i udliciteringen.

Jeg synes ikke bare, man skal lave forsøg for forsøgenes skyld. Man har f.eks. forsøgt sig med i Lyngby-Taarbæk at udlicitere bespisningen af de ældre. Det endte med, at man måtte trække udliciteringen tilbage igen, for det private firma kunne ikke leve op til betingelserne. Der havde man altså taget de ældre som gidsler i en periode, fordi der var en dårlig kommunalbestyrelse, der ønskede at lave et forsøg.

Jeg synes ikke, vi bare skal lave forsøg på alle områder og tage brugerne som gidsler, fordi der er nogle partier, der ideologisk ønsker at privatisere, og det undgår vi kun ved at starte med at diskutere problemer og fordomsfrit kigge på løsningsforslag.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Vi dømmer jo ikke hele den offentlige sektor, fordi der er nogle kommuner, hvor tingene ikke fungerer. Men hr. Jørn Jespersen fordømmer enhver udliciteringstanke, fordi han kan pege på nogle få eksempler, hvor det ikke har fungeret. Jeg kan pege på min egen kommune, Græsted-Gilleleje, som på Forbundet af Offentligt Ansattes kongres for nylig i Poul Wincklers, formandens, velkomsttale blev nævnt som et godt eksempel på, hvordan tingene kan fungere med privat opgaveløsning.

Men det, der kaldte mig op, var ellers hr. Jørn Jespersens levendegørelse af det gamle ord om, at her er mit manuskript svagt, her skal jeg hæve stemmen, for da hr. Jørn Jespersen forsøgte at svare på mit spørgsmål, fortabte det sig i ingenting.

Jeg gentager derfor mit ræsonnement. Uanset om hr. Jørn Jespersen kan lide det eller ej, er det sådan, at kommunerne i dag har hjemmel til at lave privat opgaveløsning på ældreområdet.

Det gør man i Græsted-Gilleleje, det gør man i Søllerød, det gør man i Birkerød, det vil man gøre i Hørsholm.

Men når kommunerne gør det, har de ingen mulighed for at tænke hjemmesygeplejen ind, og det betyder helt jordnært og praktisk, at den helhed og den integration, som har været kendetegnet for alle de omstillinger, der har fundet sted på ældreområdet i Danmark de sidste 10 år, er der en risiko for at man taber på gulvet i de kommuner, hvor man laver privat opgaveløsning på ældreområdet, fordi man ikke kan tænke hjemmesygeplejen med.

Det kan hr. Jørn Jespersen synes godt om eller være imod, men det er en uomtvistelig kendsgerning, at sådan forholder det sig, og det er det, der fører mig frem til min pointe, at hr. Jørn Jespersen, Socialistisk Folkeparti, misrøgter borgerens interesser, misrøgter personalets interesser ved med den ene hånd at acceptere, at man kan arbejde med privat opgaveløsning på hele ældreområdet, og ved med den anden hånd med vold og magt forhindre det i det lille hjørne, der hedder hjemmesygeplejersker.

Så nytter det ikke noget bare at hæve stemmen og tale lidt højere, så skal der også gerne nogle argumenter på bordet.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Hvis Venstre er kommet til den erkendelse, at det ikke nytter noget at hæve stemmen, når argumenterne er svage, vil det forbedre debatklimaet i Folketinget ganske meget i den kommende tid. Så det glæder jeg mig over at der er kommet ud af debatten.

Man hører det, man gerne vil høre, og der bliver sagt her, at jeg har afvist enhver brug af udlicitering. Det har jeg faktisk ikke. Jeg har afvist den udliciterings- og privatiseringsdille, som udspringer af, at man ideologisk ønsker at udlicitere og privatisere uden overhovedet at beskæftige sig med, hvad de virkelige problemer er.

Det er altså en uomgængelig kendsgerning, at sådan har man gjort her, for det forslag, der er til behandling, beskæftiger sig overhovedet ikke med, hvordan virkeligheden er. Det beskæftiger sig ikke med, hvad der fungerer godt i hjemmesygeplejen, og hvad årsagerne til det er, og det beskæftiger sig ikke med, hvad der er af problemer, og hvad årsagen er til dem.

Men vi vil gerne være med til at diskutere den sag, for vi synes, at Folketinget skulle love